

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 4338

Doknr.
879211

Dato
25-06-2024

Folketingets Socialudvalg har d. 7. juni 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 542 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Charlotte Broman Mølbæk (SF).

Spørgsmål nr. 542:

"Vil ministeren redegøre for, hvad ministeren vil gøre for at sikre et bedre samarbejde mellem region og kommune, således at familier, som har et barn med et handicap, får en mere sammenhængende og fleksibel hjælp, så man dels får sikret en mere bæredygtig økonomi og fjerner en masse gakket administration for både borgere og kommuner, og dels at man sikrer, at relationen mellem borgere og myndigheder går fra mistillid til tillid? Der henvises til artiklen "Kommune og region kamp mod hinanden: Sanders liv er en banegård" på pærspektiv.dk den 20. maj 2024."

Svar:

Først og fremmest vil jeg gerne understrege, at det er helt afgørende, at man som familie får den nødvendige hjælp, når ens barn har brug for omfattende støtte. I sådan en situation er det vigtigt, at hjælpen er koordineret og giver de bedst mulige forudsætninger for, at barnet og hele familien kan leve et almindeligt liv.

Det er ikke muligt at kommentere på den konkrete situation i forhold til reglerne, da det ikke fremgår af artiklen, hvilke regler der ligger til grund for den støtte, der ydes.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet oplyser, at der inden for deres ressort findes regler for fælles hjælperordninger til personer med kronisk respirationsinsufficiens i bekendtgørelse nr. 987 af 24. august 2015 med tilhørende vejledning nr. 10338 af 24. august 2015. Bekendtgørelsen regulerer de aftaler som region og kommune måtte indgå, når der er tale om fælles hjælperordninger. Ligesom bekendtgørelsen regulerer fordelingen af udgifter mellem region og kommune.

Vejledningen sonderer generelt mellem, om borgeren er omfattet af sundhedslovens eller servicelovens regler (eller begge dele), og bidrager til at understøtte, at regioner og kommuner tilrettelægger varetagelsen af fælles hjælperordninger på en hensigtsmæssig måde.

På Social-, Bolig- og Ældreministeriets område findes reglerne i barnets lov, hvorefter kommunalbestyrelsen, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt, skal yde personlig og praktisk hjælp i hjemmet m.v. til børn og unge, som

grundet nedsat funktionsevne har behov herfor, jf. lovens § 90, jf. servicelovens § 83.

Endvidere skal kommunalbestyrelsen yde hjælp til dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af børn og unge med betydelig og varigt nedsat funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Som et eksempel på en merudgift, hvortil der vil kunne ydes støtte, kan nævnes merudgiften til ansættelse af en person med de nødvendige kvalifikationer til pasning af barnet i hjemmet.

Det er afgørende, at hjælpen tilrettelægges så fleksibelt som muligt, også på tværs af sundhedsloven og barnets lov, af hensyn til at sikre det bedst mulige hverdagsliv for de familier, der har behov. Det er min klare forventning til myndighederne, at de samarbejder og inddrager de berørtes perspektiver i deres beslutninger og tilrettelæggelse af indsatserne.

Med venlig hilsen
Pernille Rosenkrantz-Theil
Social- og boligminister